

Пише: Радивоје Чобић
субота, 15 март 2014 16:10

Данас, мада не знам зашто баш данас, неуобичајено сам узнемирен. Моја држава Србија демонстрирала је очигледну неправду, разлику у примени Закона за остваривање принципа равноправности међу грађанима, очувању људског достојанства (члан 19 Устава Србије) и права на једнаку законску заштиту (чл. 21 и 23 истог Устава). У намери да заштити свог грађанина поштујући уставне принципе, наша актуелна власт (читај држава), свом снагом и на свим нивоима управљања, ангажовала се да заштити права и слободе свог грађанина чије је име Оливер Ивановић, ухапшеног пре једва два месеца. И то је за сваку похвалу.

На другој страни, међитим, други грађанин исте државе (Србије), такође „окривљен“, чије је име случајно Војислав Шешељ, који без икакве пресуде, а камо ли правоснажне, 11 (и подвлачим једанаест) пуних година преживљава живот у (по злу) чувеном хашком трибуналу, за који Свет зна да је све друго, осим трибунала. Саопштено нам је преко телевизије, истина врло стидљиво, да је тај човек сада и тешко болестан. Такав третман у статусу овог грађанина правна наука у својој историји не познаје. За тих 11 година држава Србија је променила три власти и три председника. На жалост, заштитници Уставом загарантованих права, слобода и људског достојанства, нису ништа, ама баш ништа, предузели за његову заштиту, а камо ли да су покренули цео расположиви правни систем, као што су то урадили за грађанина Оливера Ивановића.

Пише: Радивоје Чобић
субота, 15 март 2014 16:10

